

dette, at der maa gaa nogen Tid, inden den paagældende kommer saa godt ind i Byens hele kommunale Styrelse og alle andre Forhold, som det er nødvendigt for en Formand i en Kommunalbestyrelse for at kunne overtage Ledelsen og være tjent med at bære det dermed forbundne Ansvar, og dette er jo ikke i mindste Maade til Forklejnelse for de paagældende. Den senere Udvikling har jo i saa høj Grad forøget Kommunernes og Kommunalbestyrelsernes Arbejde og derigennem ogsaa Formandens Ansvar, at ogsaa dette taler til Gunst for, at det bliver en af Byraadsmedlemmerne valgt Mand, der kommer til at staa i Spidsen for Byraadets Forhandlinger, saa at man undgaar det Forhold, at man, hver Gang man skifter Retsbetjent, skal have en ny Formand, som nødvendigvis maa kræve nogen Tid til at komme ind i det kommunale Arbejde, han som Formand skal være Leder af. — Det er de Betragtninger, som ligge til Grund for det Forslag, som Ministeriet, første Gang som Regeringsforslag, har forelagt i Folketinget, og som nu er naaet op til dette høje Ting til Behandling.

I øvrigt har det været mig magtpaaliggende saavel under Udarbejdelsen af Lovforslaget som ogsaa under Behandlingen i Folketinget, saa vidt det har været gør ligt, at drage Skellet saa skarpt som muligt mellem, hvad der kan siges at være virkelig kommunale Sager, Byraadssager, og de øvrige Sager, som høre ind under den af Kongen udnævnte Embedsmand i den paagældende By. Jeg er gaaet ud fra, at Bykommunerne med Rette kunne kræve, at den Mand, som skal staa i Spidsen for Byraadet, skal først og fremmest sidde inde med de Egenskaber, der betinge, at han er i Stand til at kunne lede Byraadets Forhandlinger og i det hele have det fornødne Overblik over Byens kommunale Styrelse. Men man kan ikke forlange, at den samme Mand altid skal være i Besiddelse af de Egenskaber, navnlig juridisk Indsigt, der ere nødvendige for at kunne udføre den Mængde Øvrighedsforretninger, som nu gaa under Navn af Magistratsforretninger. Naar Formanden skulde udføre en større Del af disse Forretninger, vilde det beslaglægge en stor Del af hans Tid, hvilket vilde nødvendig gøre et ret stort Beløb til Medhjælp ogsaa til juridisk Assistance, foruden at det vilde medføre Krav om Vederlag til den paagældende. Jeg mener, at det rigtigste saavel for Kommunen som for Staten vil være at lade Byraadene selv vælge den

Mand, der skal staa i Spidsen for dem, lede deres Forhandlinger og udføre deres Beslutninger o. s. v., og lade den kongelige Embedsmand udføre de Forretninger, som ifølge deres Art og ifølge de Love, hvorefter de skulle udføres, maa siges at være Øvrighedsforretninger, som der efter min Mening ikke i Øjeblikket er Anledning til at paalægge den af Byraadet valgte Formand.

Det har i Korthed været Synspunktet for mig ved Udarbejdelsen af Forslaget, og det glæder mig, at i hvert Fald det store Flertal i Folketinget har sluttet sig hertil. Forslaget er i Folketinget undergaaet nogle faa og meget smaa Forandringer. Man har ment at burde benytte Lejligheden til at forøge Antallet af Byraadets Medlemmer, der ifølge Købstadkommunalloven for Tiden kan være højst 19 Medlemmer, Ministeren kan mellem Tallene 7 og 19 imødekomme Byernes Ønsker om at forøge Antallet. Man har fundet i Folketinget, at der, naar man paa en Maade indskrænkede Antallet af Medlemmerne med et derved, at man tog den kongevalgte Formand bort, var saa meget mere Anledning til at forhøje Tallet, og har derfor indsat en Bestemmelse om, at Antallet kan forøges op til 25.

Der er dernæst med Hensyn til Statens Tilsyn, som jeg har foreslaaet skulde overgaa til Amtmanden, foretaget en lille Ændring i den paagældende Paragraf. Jeg havde foreslaaet nøjagtigt de samme Ord, som nu bruges baade om de kongevalgte Borgmestres Tilsyn med Købstadkommunernes Styrelse, om Overpræsidentens Stilling overfor Københavns Kommunalbestyrelse og Amtmændenes Stilling overfor Landkommunernes Styrelse. Jeg har forudsat, at Statens Tilsyn nødvendigvis maa udføres af en under Staten ansat Embedsmand, og at der da ikke let kunde findes nogen Embedsmand, som man bedre kunde overlade Tilsynet til, og som bedre var i Stand til at se paa Sagen med de lokale Øjne, som jeg erkender, der er Grund til at se paa Sagen med, end Amtmanden. Man har i Folketinget ønsket en Bestemmelse om, at Amtmanden kan sætte en Beslutning ud af Kraft, hvis den efter hans Opfattelse er fordærvelig, ændret i Overensstemmelse med Ønsker, der vare udtalte af Købstadforeningens Repræsentanter, saaledes at dette om fordærlige Foranstaltninger skulde udgaa. Jeg har ingen Betænkelighed haft ved det, saa meget mindre, som der aldrig, mig bekendt, har været gjort Brug af denne Myn-